

PASSIO DOMINI NOSTRI MARTINUS
SECUNDUM CANTASONARIUS

uitgevoerd op 8 januari 1974 ter gelegenheid van
het 25 jarig-jubileum van Martien Habraken door:

LAURENS FELIX
ANTON NEGGERS
PAUL DE VEER

geschreven door; PIET BLOEM
ANTON NEGGERS
HANS DE BRESSER
HANS MESTROM

verder werkten mee; WIM BOLEY
PAUL DE KONING
EEN DEEL VAN HET JONGENS-
EN MANNENKOOR VAN HET H. HART

25 jaar, 25 jaar, 25 jaar, 25 jaar, 25 jaar, 25 jaar

+++++

(Ave Rex Cantasona) koor

- L In den beginne toen God de aarde, het licht, de duisternis, de planten en de dieren had geschapen, schiep hij ook de mens en noemde hem Adam. Maar omdat Adam iemand nodig had om ruzie mee te maken, gaf God hem een vrouw en noemde haar Eva. En God bekeek zijn schepping en zag dat alles goed was, maar toen na enige tijd was gebleken dat Adam mislukt was, liet God hem door zijn aartsengel Michael verbranden. Daarop ging God naar zijn werkplaats om een nieuwe mens te scheppen terwijl hij zeide:
- P Och arme, ik heb Adam doen mislukken, zou ik het schippen verleerd zijn. Ik zal een nieuwe mens maken, beter dan de eerste en Martinus zal zijn naam zijn.
- L En zo geschiede. Helaas was er nog een snode duivel Lucifer geheten die alles wat goed is kwaad maakte en wat kwaad is lief heeft. Toen hij de woorden van God gehoord had zeide hij:
- P Neen, neen, meneer God, uw wil zal niet geschieden want ik zal hem de gave van het vloeken schenken. Ook zal ik hem weinig nachtrust gunnen en veel hoofdpijn zal zijn deel zijn. Meer wil ik in zijn leven niet vegallen want ik weet dat zijn leven een hel zal zijn.
- L En lucifer ging hene. Martinus dan grøeide op in wijsheid en jaren zoals de Heer het gewild had. Doch na een tijd begon hij zich te vervelen en zo gebeurde het dat hij in zijn tuin liep te wandelen morde tegen God omdat hij zo alleen was terwijl hij zeide:
- A O GOD wat ben ik hier toch eenzaam. Aan Adam had U te ïng te nog een vrouw gegeven maar dat was een grote mislukking. Kunt u mij inplaats daarvan niet een jongenskoor geven. Ik zal ze leren zingen dan kunnen we er nog wat plezier aan beleven. Zo alleen is ook geen mieter waard. Ik weet gewoon niet wat ik aan moet vangen.
- L En God kreeg medelijden met den Martien en stuurde zijn parachutisten-engelen naar de aarde om hem te troosten terwijl zij zongen:
- K AVE REX CANTASONA (koor)
- L Terwijl nu Martien tijdens het zingen in slaap was gevallen nam God uit Martienus' lichaam enkele kotelletten en vormde zo een jongenskoor en noemde het Cantasona. Daarop plaatste hij het jongenskoor en zijn leider naar Bostel

omdat did de stad van de stam Habraken was. En gij Box-
tel zijt niet de minste onder de steden van Brabantia.
Want uit u zal de nieuwe leider v. n Cantasona geboren
worden en zo werd vervuld wat door de profeten voor-
speld was. En God overzag zijn schepping en zag dat al-
les goed was. Voor Martien echter begon een tijd van
hard werken en sjouwen zoals lucifer voorspelt had.
God had hem ook de gave van het woord gegeven en daar
maakte de Tinus veel en vaak langdurig gebruik van. Zo
hield hij zich ook bezig met het preken tot de arme on-
gelovige jongens van Cantasona, hoewel dit toch geen
barst hielp. En het volk dat dit alles zag en hoorde
stond er versted van en spraken over hem vol van be-
wondering terwijl zij zeiden:

- P Wie, wie is toch die kapelaan die dat jongenskoor leidt
- L De Martien echter verheugde zichzelf hierover en was zeer
gelukkig, hij dankte God met de volgende woorden;
- A O God O god dank zij hen die niet beter weten zal, ik ver-
domme die verekten nog meer gaan bekeren
- L Lucifer hoorde deze woorden en hij lachte want hieruit
bleek dat martien het vloeken nog niet verleerd was-
Martien legde zich er nu op toe op het leren zingen van
de jongens dikwijls tot zijn en hun verdriet. In die tijd
kwamen de jongens en Martien te samen in de Hof van Olij-
ven ook wel St Aloyisiuschool genoemd. En toen zij allen
gezeten waren begonnen de eerste lessen terwijl Martien
hen als volgt toesprak:
- A Zo jongens, jullie zijn nu bij een echt koor, we zullen
een fijne tijd hebben waarbij we allen hard zullen moeten
werken en heel veel en heel mooi zingen en dus nu recht
staan en niet als een stel ooeivaars op één been.
- L De Jongens protesteerden echter hevig en ze schreeuwde :
- K Bah waarom moeten wij altijd zingen dat is niets voor ons,
wij gaan lieverspelen, weg weg met de martien. We n en
het nu niet meer we zullen niet zingen, we zingen niet.
- L Martien echter liet zich nie verstoren terwijl hij zeide:
- A Wat dachten jullier hier eigenlijk uit te voeren, Voor-
waar voorwaar ik zeg u ge zult zingen verekte kereks en
niet zo'n nietje, vooruit de Credo en denk erom de la's
hoog te treffen.
- L De jongens echter werden opstandig, ze drongen op hem toe
terwijl ze met luide stem schreeuwden
- K REUS EST MORTIS

L Martien dan vermaande hen tot kalmte en hij zeide:

A Zeg lummel doe eens wat kalmer, ALs jullie goed je best doen en nu eens behoorlijk zingen trakteer ik op 'n frietje.

L Hiermede waren ze allen tevereden en deden goed hun best alles goed te leren. Ze gingen steeds beter en schoner zingen en hun gezang trok over de gehele aarde. Ze trokken uit naar verre landen en plaatsten en alle mensen genoten van het schoons dat zij brachten. En God die in de toekomst kan kijken gaf Martien ook vele technische gaven, die hem later van pas zouden komen. Het duurde dan ook niet lang of hij ruilde de fiets tegen de brommer, maar omdat de wegen rond het pa dijs van Luissel zo slecht waren ruilde hij ook deze al snel voor een auto. Nadat deze in de prak gereden was heeft hij zijn wagenpark langzamerhand sterk uitgebreid. En nu gaan de jongens op zon en feestdagen dikwijls mee uit rijden met de volksfiets of de peugeot. Niet altijd zijn deze reisjes voor Martien even plezierig maar de moed zal hij daarom niet laten zakken. Men kreeg in die tijd ook behoefte om films te dragen en Martien zorgde wel voor een filmtoestel. Deze had vele gebreken doch Martien genas hem ook koste dat hem vele uren van dag en nacht. Waren allen dan in de school om naar de film te kijken dan was Martien dikwijls al volledig afgetobt van ellende. Zijn hoofdpijn had hem dan weer goed te pakken en de beste pillen brachten dan geen verbeteringen. De jongens die hem dan zo zagen lijden kregen medelijden en ze zeiden tot elkander:

K Wat heeft hij weer een hoofdpijn, wat heeft hij weer een pijn

L In die dagen wilden zij ook gaan kamperen en ze schafte daarvoor materiaal aan. Er waren tenten om in te slapen en een tent die dienst moest doen als kapel. Martien zorgde er toen wel voor dat men het bidden niet vergat. En er was ook een speciale tent voor de keukenmoeder en haar staf. Wanneer het kamp opgebouwd moest worden had Martien meer kijkers dan werkers om hem heen. Hij moest zelf gruwelijk veel werken en sjouwen en dat deed hij van s'morgens vroeg tot s'avonds laat waarbij hij steeds maar mopperde op de jongens die bij hem waren met de woorden:

A Dat ze toch verrekken, wat zijn het toch stomme klippels, die kun je ook niks laten doen, Hoe is het in godsnaam mogelijk, ga weg verrekes verken dan zal ik het zelf maar weer doen.

L En zo bouwde hij tenten, tafels en banken en 's avonds als alles was afgewerkt lag Martien ziek en uitgeput in zijn groene tentje.

- L En heel de keukenstaf, de korveers en de andere jongens kregen medelijden en spraken over hem. Eén van hen zei:
- P Ecc homo, zie daar die mens, waarom wil hij alles alleen doen dat houdt geen mens vol.
- L De jongens waren er stil van geworden en zij zeiden:
- K Wat hebt gij moeten sjuwen met tenten hout en touwen. Tot heel diep, in de nacht, En ook een pomp geslagen, van hoofd pijn niet te klagen, maar pillen hebben rust gebracht.
- L Hij leerde de jongens hoe ze moesten kamperen en zorgde dat alles schoon en opgeruimd bleef. Hij leerde gehaktballen en soep te eten en hield na het eten een grote siësta. Alle jongens moetsen dan ook gaan rusten maar meestal werd dat één grote stoeipartij. Wanneer dan de avond was gekomen wilden de jongens ook al niet slapen gaan. Martien kon dan van tent tot tent gaan om het hele stel stil te houden. De belhamels haalde hij naar buiten en zij mochten in een aparte tent gaan liggen. In het jaar des heren 1971 kwam Marinus Voorberg en maakte van dat kamp dat jaar een groot rampkamp. De jongens moeten hun stemmen sparen voor het optreden op het Holland Festival. Zo kwam het dat Martien tijdens dat kamp de hele week moest roepen:
- A Stil stil jongens denk aan jullie stemmen
- L De jongens echter wilden niet horen en martien maakte zich al weer ernstige zorgen hoe dat straks bij het zingen moest gaan. Daarom herhaalde hij nog eens veel harder:
- A Hè jongens stil nu toch verdomme. Denk nu eens aan jullie stemmen. Hoe moet dat straks gaan met het NCRV-vokaalensemble
- L De jongens echter lachten hem uit en bespotten hem en zij riepen om zijn bloed met zeer luide stemmen:
- K Crucificatur, crucificatur
- L Martien echter hield vol tot aan het bittere einde en 's avonds deed hij natte doeken om de kelen zodat zij op het Holland festival toch met gave stemmen te voorschijn kwamen. Martien echter kon aan het eind van het kamp geen pap meer zeggen. Vele jongens morden tegen hem als ze hem bezig zagen en hoorden. Maar vroeg of laat gaan ze hun leider toch erg respecteren omdat ze beseffen dat het allemaal, voor hun eigen bestwil is. En zo heeft hij het nu al 25 jaar uitgehouden en daarom is het hele koor nu hier om hem te eren en te danken. Want hij is voor Cantasona werkelijk een groot

man. Hij draagt het jongenskoor werkelijk een warm hart toe en zal dit hopelijk nog vele jaren blijven doen. En die het gezien en gehoord hebben getuigen van zijn grootheid en hun getuigenis is echt en waarachtig en zij die dit op papier hebben gezet weten dat zij de waarheid spreken als ze zeggen:

K WAARLIK HIJ IS D E LEIDER VAN CANTASONA, DANK U
 MARTIEN DANK U DANK U DANK U DANK U DANK U !!!!